

[מג] איתא בפ"ק דביצה¹ מת ביום טוב שני יתעסקו בו ישראל². אמר מהר"י סג"ל הא דאיתא בהג"ה במיימוני בהלכות י"ב³ העושים ב' ימים צום מונין להו מיום שני דראש השנה. וא"כ לדידהו היאך קוברים המת ביו"ט שני של ר"ה⁴, והלא הוא העיקר יו"ט לדידהו ושמא הכא⁵ מיירי ביו"ט דגליות⁵.

[מד] איתא פ"ק דביצה¹ והלא בדק יפה אימא יצתה רובא וחזרה. אמר מהר"י סג"ל מכאן יש להקשות קצת על הסמ"ק דפסק במצות יו"ט² דאי בדק מעיו"ט כו' חיישינן שלא בדק יפה והא מסיק בגמ' והלא בדק יפה, ומשני עיקר הטעם מכח רובא כו"א ודוק.

[מה] מילה ביו"ט¹, אמר מהר"י סג"ל מיד כשנימול הנער יסירו כל צרכי המילה מידם דשוב נחשבים מוקצה מאחר דאין עוד צורך בהן. וגם המוהל לא ימול האיזמל מתוך החול שהשליך שם עם הערלה שנחויין לפרוע². וראיתי מהר"י סג"ל נעשה סנדק לתינוק ביו"ט להכניסו בברית ולא היה שותה מכוס הברכה כאשר היה רגיל לשתות בחול כשנעשה סנדק ואמר משום דאין קידוש אלא במקום סעודה ודי שנותנים לתינוקות לשתות מכוס הברכה³. והיו מוהלין אחר כל התפלה קודם עלינו לשבח כמו בחול⁴.

[מו] אמר ה"ר יעקב כ"ץ מנורטהויזין שראה כתוב בספר¹ הגדולה שאין להתענות ביו"ט תענית חלום², דהא דמתעניין בשבת גם כי כתיב גביה

שינויי נוסחאות

[מג] א. הגמרא¹ (3).
[מד] א. והסמ"ק כחז לפי הס"ד² (3, 4).
[מה] א. אין לחזור ליטלו כדי לטהרו — לנקותו — מדם לטלו (1, 2, 4, 5, 6) דנמשז מוקצה — לטלטלו האידנא² — (2, 3, 4, 5, 6 שכת); וכן הדין ביו"ט בשבת (זי).
[מו] א. שמות הגדולים¹ (1, 3, 79, 4).

[מג] 1. ו, א.
2. כ"פ הטורשו"ע סי' תקכו סע' ד.
3. בסוף הל' שכיתת עשור ד"ה תרי יומי.
4. לדעה זו של רבינו רמז בתרומת הדשן בסוף סי' פב, עי"ש.
5. מובא בשכנה"ג הגה"ט סי' תקכו אות א בשם מהרי"ל. ועי"ש שתמה עליו: ולא הבינותי דבריו דבפירוש אמרינן ביו"ט שני יתעסקו בו ישראל ואפילו השני יו"ט של ר"ה, ודוחק לומר דלא היה גורס כן בגמרא, וצ"ע.
[מד] 1. דף ז, ב.
2. סי' קצד.
[מה] 1. הוכפל לקמן בהל' מילה סי' כא ראה שם.
2. כ"פ המשנ"ב סי' שי ס"ק טו בשם פוסקים, ועי"ש שאם הניחו מידו ויש חשש שלא יגנב משם מצדדים להתיך לטלטל. אולם הרמ"א בד"מ יו"ד סי' רסו ס"ק א ובהגהותיו על השו"ע סעיף ב סובר שאין הסכין מוקצה ומותר לטלטל הסכין לאחר המילה. וע' לקמן הל' מילה סי' כא ששבת ויו"ט יש להן דין אחד. וע' ביש"ש ביצה פ"ג סו"ס טז.
3. כ"כ הרמ"א סי' רעג סע' ה שכך המנהג.
4. עי' לקמן הל' מילה סי' ט בשם מהרא"ק.
[מו] 1. ספר בשם זה מיוחס לנכדו של מהר"ש משלטשטט והובא לדפוס ע"י בן יעקב בדברים עתיקים, לייפציג תר"ך.
2. כ"כ המהר"ש סי' תנו, מובא במשנ"ב סי' תקכט ס"ק יח, אולם לקמן בהלכות תענית סי' יד כתוב שמתעניין ביו"ט, עי' בשכנה"ג הגה"ט סי' תקכט אות